

ئەگەر خوا (بۆ تاقی کردنەوہ) زیانی بە تۆ بگەییستی، جا هیچ کەس بیجگە لەو ئەوہ لانا،
ئەگەر بیھووی خیریکی بۆ تۆ ھەبێ، هیچ کەس ناتوانی بەری چاکەیی خوا بگرێ، بە ھەر کەس لە
بەندەگانی خۆی کە بیھووی خیر و بەرە کەت دەگەییستی، ھەر ئەویشە لیبور و دل لاوین ﴿۱۰۷﴾
بلی: ئەی خەلکینە! لە لایەن خواوە راستی و ھەقتان بۆ ھاتووہ، ھەر کەس رینوین بی، بۆ خۆی
رینوین بووہ و کەسیکش لاری بی، بە ھەقیقەت بە زیانی خۆی لاری بووہ، و من وە کیل و
بریکار و پارێزەری ئیوہ نیم ﴿۱۰۸﴾ و لەوہی بۆ تۆ دئی، پەپرەوی بکە، و تابشتت ھەبێ تا خوا
داوہری بکا و ھەر ئەویشە باشتیرینی داوہران ﴿۱۰۹﴾

سوورہی ھوود ۱۲۳ ئایەتە

سوورہی ھوود لە مەککە ھاوتۆتە خوارەوہ و بە (بسم اللہ) وە ۱۲۳ ئایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر وا دل لاوین.

ئەلف، لام، را، ئەمە کتیییکە نیشانە و بەلگەکانی پتەو کراون و لە پاشان لە لایەن کارزانی
زانا بە ناخی، رافە کراون ﴿۱﴾ (بانگەوازی من ئەمەییە) کە بیجگە لە خوا شتی تر مەپەرستن،
من لە لایەن خواوە بۆ ئیوہ ترسینەر و مزکیئیدەرم ﴿۲﴾ لە پەرورینەری خۆتانیش داوای
لی خوش بوون بکەن، لە پاشان بگەرینەوہ بۆ لای ئەو تا بە شیوہییەکی چاک تا ماوہییەکی
دیاری کراو سوودتان پی بگەییستی و بە ھەر خواوەن چاکەییەکی چاکەیی خۆی پی بگەییستی، ئەگەر
(لەم فەرمانە) روو بسوورینن، جا بە ھەقیقەت ترسی تازاری رۆژیکی گەرەم بۆتان ھییە ﴿۳﴾
(بزانی) تەنیا گەرانیوہی ئیوہ بۆ لای (خوا)ییە و ئەو بە سەر ھەموو شتی کدا زالە ﴿۴﴾ ئاگادار
بە! کاتی کە ئەوانە (سەریان لیک نیزیکی دەکەنەوہ و) سینگیان خوا دەکەنەوہ تا خۆیان (و)
قسەکانیان (لەو (پیغەمبەرە) بشارنەوہ، ئاگادار بە! ئەو دەمەیی کە ئەوانە جلکەکانیان لە
خۆیانەوہ دەپینن، خوا دەزانێ چییە و ئەوانەیی دەیشارنەوہ یا تاشکرای دەکەن خوا لە راز و
نہینی دل و ناو سنگ ئاگا و زانایە ﴿۵﴾

ھىچ جوولندھىھک لھ زھویدا نىيھ، مھگھر ئھوھى پړۆزىيھ کھى لھسھر خوايھ، و دھىشزانى بىنکھى لھ کوئييھ و لھ کويدا خۇى ھھشار دھدا و خۇيان شاردهوھ، ھھموو ئھوانھ لھ کتتېبى ئاشکرا (تھتھلھى زانستى خوا) دايھ ﴿۶﴾ ئھو زاتىيکھ ئاسمان و زھوى لھ شھش پړۆژدا ساز داوھ و تھختى فھرمانرھوايى ئھو لھسھر ئاھ بوو (لھبھر ئھمھ خولقاندنى) تا ئيھوھ تاقى بکاتھوھ، کامتان کردھوتان باشترھ، ئھگھر بليى: ئيھوھ دواى مردن زيندو دھکرتيئھوھ، ئھوانھى خوانھناسن، دھليىن: ئھمھ ھھر بھ ئاشکرا جادوھ ﴿۷﴾ ئھگھر سزادانىان تا سھردھمىيکى بھرتھسک دوا بخرھين، (بھ گالته) دھليىن: چ شتتيک ريى پىنھداوھ؟ ئاگادار بىن! ئھو پړۆژھى بۇيان دى، ئيتئر ناکھرپيئھوھ، و ئھوھى گالتهيان پى دھکرد، داويىيان دھگرتيئھوھ ﴿۸﴾ ئھگھر لھ لايھن خۇمانھوھ بھ مړوؤف تامى خۇشى بچيؤزين، لھ پاشان ليى بگريئھوھ، بھراستى زۇر بىھيوا و ناسپاس دھبى ﴿۹﴾ ئھگھر چاکھکھلى دواى سھختى و نارھحھتى بھو بگھييئھين، بھ يھقېين ئھليى: قوؤرت و ناخۇشيم لى دوور کھوتھوھ و ئيتئر ناکھرپيئھوھ، لھ خۇشى و شادى و خۇ قھفکردندا نوqm دھبى ﴿۱۰﴾ مھگھر ئھوانھى کھ (بھ ھۇى پراوھ) تابشتيان ھيئا و کردھوھى چاكيان ئھنجام دا کھ بۇ ئھوان لى خوشبوون و پاداشت و مزھيھكى گھورھ ھھيھ ﴿۱۱﴾ رھنگھ ھھندى نيشانھ کھ بۇ تۆ دى، خۇى لى بىؤيرى و بىيئھ مايھى دلئھنگيت کھ دھليىن: بۇچ گھنجى بۇ تۆ نھاتوتھ خوارى؟ يا بۇچ فريشتھيھک لھ گھلى نھاتوھ؟ (رابگھييئھ و نيگھران مھبھ، چونکھ) تۆ تھنيا ترسيئھرى، ھھر خوا چاودپىرى ھھموو شتييکھ (و بھ کاروباريان رادھگا) ﴿۱۲﴾

یا ئەوانه دەلێن: ئەم (قورئانهی) به درۆ ئەیداته پال (خوا)، بلخ: ئەگەر راستییژن، جا تێوهش ده سوورهتی وه کوو ئەو (سووره) درۆینانه بینن، و ههركهسی كه ئەتوانن بیجگه له خوا (تا بو ئەم كارە) یارمهتیتان بدا بانگی بکهن ﴿۱۳﴾ جا ئەگەر وهلامی ئیوهیان نه داوه، بزانی كه تهنیا (قورئان) به زانستی خوا هاتوو و هیچ خوایی بیجگه لهو نییه، جا ئایا بهم حالهوه دهیسه لمینن؟ ﴿۱۴﴾ كهسانی كه ژیانی دنیا و زهرق و بهرق و جوانی ئهویان دهوئ، پاداش و مزه ی کردهویان لهم دنیایه دا (به تهواوی) ئەدەینی و هیجیشیان لی ناکرئ ﴿۱۵﴾ (بهلام) ئەوانه له رۆژی بهریدا بیجگه له ئاگر (بهشیکیان) بو نییه و ئەوهی له دنیا (بو غهیری خوا) ئەنجامیان داوه به فیرو دپروا ﴿۱۶﴾ ئایا كهسی بهلگهیه کی روونی له لایه ن خواوه هه بی و شایه دئکی (وه کوو پیغه مبه ر) له لایه ن خواوه (قورئان) بخوینیته وه و بهر له قورئانیش کتیبی موسا که پیشه و و جیی به زهیی بوو شایه دی له سه ر ئەمه ئەدا، ئەوانه (ههقیقه ت خوازان) به و (به پیغه مبه ر) بروا دینن، هه رکهس له کومه لانی دیکه حاشای لی بکا، ئاگر جیانه، جا کهوايه تو دوودلېت (له هاتنی) قورئاندا نه بی که ئەوه راست و ههقه و له پهروه رینه رته وهیه، به لام زۆریه ی خه لک بروا ناهینن ﴿۱۷﴾ چ کهسی لهوانه سته مکارترن که به ده م خواوه درۆ ده کهن، ئەوانه (له رۆژی بهریدا) ده خرینه حوزووری پهروه رینه ریان و شایه دان (پیغه مبه ران) ده لێن: ئەمانه ئەو کهسانه ن که به ده م خواوه درۆیان ده کرد، ئاگادار بن! له عنه تی خوا له سته مکاران بی ﴿۱۸﴾ ئەو جوړه کهسانه ی وا (خه لکیان) له ریگای خوا دا ده گیراوه و خه لکیان به لاریدا دبه رد و خویشیان بروایان به رۆژی په سلان نه بوو ئەوانه ن له حنه تیان لی کراوه ﴿۱۹﴾

ئەوانە ھېچ كاتى ھىزى ھەلا تىيان لە زەويدا (لە دەس خوا) نىيە و بىجگە لە خوا دۆست و پشتيوانىكىشيان بۆ نىيە، نازارى خويان لەسەر زىاد ئەبى، ئەوانە ھېچ دەمى ھىزى بىستن (ى ھەق) يان نەبوو و ھەقىقەت نابىنن ﴿۲۰﴾ ھەر ئەوانەن كە خۆيان دۆراند و ھەر درۆ و دەلەسەيە كىش بە دەم خواو ھەليانەست لە كىسيان چوو ﴿۲۱﴾ (جا لەبەر ئەمە) بە ھەقىقەت ئەوانە لەو دنيادا لە ھەموو كەس دۆراوتر و زيان لىكەوتووترن ﴿۲۲﴾ بەراستى ئەوانەى كە بروايان ھىناو و كارى چاكيان كرددوو و لە راست خوادا خۆيان بە كەم داناو و خۆيان بە خوا سپاردوو، ئەوانە بەھەشتين و ھەميشەش لەويدا ئەمىننەوہ ﴿۲۳﴾ حال و نەزىلەى ئەم دوو تاقمە وەكوو كوئىر و كەر و بينا و بىسەرە، ئايا ئەم دووانە حاليان وەكوو يەكە؟ ئايا بىر ناكەنەوہ تا پەند بگرن؟ ﴿۲۴﴾ بە ھەقىقەت تىمە نوو حمان نارده لای ھۆزەكەى، (پىي وتن: من بۆ ئىوہ ترسىنەرىكى ئاشكرام ﴿۲۵﴾ (بانگتان دەكەم) كە بىجگە لە خوا نەپەرستن، بەراستى من لە نازارى رۆژى دەردناك بۆ ئىوہ ترسم ھەيە ﴿۲۶﴾ جا گرەگر و پياوماقولان و پياومەزنانى ھۆزەكەى (لە وەلاما) وتيان: تىمە تۆ بىجگە لە مرۆڤىكى وەكوو خۆمان نابىنن و ئەوانەى كە پەيرەوييان لە تۆ كرددوو، مشتى روتەلە و بىسەرۇپان و مرۆڤى روالەت بىنن و ئىوہ لە خۆمان زياتر نابىنن، بەلكوو بە درۆزنتان ئەزانين ﴿۲۷﴾ (نووح) وتى: ئەى ھۆزى من! ئىوہ چى ئەلئىن، ئەگەر بەلكەيەكى رۆونم لە پەروەرىنەرمەوہ ھەبى و لە لای خۆيەوہ منى خويىندىتەوہ و ئاگاتان لىي نىيە و بۆ ئىوہ ناديارە، ئايا ئەتوانم بە زۆر پىتسانى قەبوول بكەم، لە حالىكدا ھەز ناكەن و پىتتان خۆش نىيە ﴿۲۸﴾

ئهی هۆزم! من له بهرانبهه ئهم بانگ کردنه دا، مزه و پاداشیکم له ئیسه ناوی، چونکه مزهی من ههه له سههه خوایه، ئهوانهی که برهوان هیناوه (له بهه ئیسه) له خۆم دووریان ناخه مه وه، چونکه به راستی ئهوانه ده گه نه باره گای خوا، به لام ئیسه به هۆزیکهی نهزان ده بیسنم ﴿۲۹﴾ ئهی هۆزی من! چ که سهی له بهرانبهه خوادا یارمه تیم ئه دا، ئه گهه ئهوانه دوور بخه مه وه، جا تیا بیری لی ناکه نه وه؟ ﴿۳۰﴾ من پیتان نالیم که نه جینهی خوام لایه و نالیم نادیار و غه یب ده زانم و نالیم فریشته م و ناشلیم ئهوانه که ئیسه به سووکی لییان ده روان، خوا چاکه یان له گه لدا ناکا، خوا باشتر ده زانی چییان له دل و ده رووندایه، به راستی (ئه گههه واییم) له و کاته دا له سته مکارانم ﴿۳۱﴾ وتیان: ئهی نوح! شه ره قسه ت له گه ل کردین و زۆریش له سههه ری رۆیشتی، ئیستا ئه گهه له راست بیژانی، ئه و (تازاره) ی به لئنت پیداوین به هیسه ﴿۳۲﴾ (نوح) وتی: ئه گهه خوا بیهوی ده یه پنی و ئیسه ناتوان خۆی له بهه لاده ن (و بههه بگرن) ﴿۳۳﴾ هه رکاتی (له بهه تاوانتان) خوا بیهوی لاریتان بکا و منیش بیهوی په ندتان بدهم، نامۆزگاری و په ندی من که لکی بۆتان نییه، ئه و په ره رینه رتانه، بۆ لای ئه و ده گه ریندرینه وه ﴿۳۴﴾ یان ده لئین: ئه و (محه ممه د) ئهم قسانه به درۆ ئه داته پال خوا، بلی: ئه گهه ئه مانه خۆم سازم دابی و بیده مه پال خوا، تاوانه که ی بۆ من، به لام من له تاوانی ئیسه بیزارم ﴿۳۵﴾ به نوح را که بیندر ابوو بیجگه له وانهی وا (تا ئیستا) برهوان هیناوه، ئیتر هیه چ که سه له هۆزی تۆ برهوا ناهینن، که وایه له کارگه لی که ده یکه ن هیوا بر و غه مگین مه به ﴿۳۶﴾ (ئیستا) له بن چاوه دیری ئیسه و به پیی فه رمانی ئیسه که می ساز بده و له بابته ئهوانه که سته میان کرد، لیم مه پارپوه که به راستی ئهوانه له نوقم بووانن له بن تاودا ﴿۳۷﴾

ئەو خەریکی دروست کردنی گەمی بوو، ھەرکاتیی ھەندێ خاوەن پایە و مایە لە ھۆزی، بە لایدا
 ئەرۆیشتن، ھەنەک و گالتهیان پێ دەکرد (بەلام نوح) وتی: ئەگەر ئێوە گالتهمان پێ دەکەن،
 ئێمەیش گالتهتان پێ دەکەین بەو جۆرە ئێوە گالتهمان پێ دەکەن ﴿۳۸﴾ لەمە بەولاوہ
 دەزانن چ کەسێ تووشی ئازاری وا دەبێ کە ئابرووی بچیی و جەزەبەیی لە بنە نەھاتووی
 بەسەردا دێ ﴿۳۹﴾ (ئەم بارودۆخە ھەر وا بەردەوام بوو) تا کاتێ کە فەرمانی ئیمە گەیی و ئاو
 تەنوووری دا و بەویپەری نھیم و تەوژمەوہ قەلپەزەیی دەکرد و شتی وەبەر خۆی دەدا (بە
 نووحمان) وت: لە ھەر نێر و مێیەک دووان لەویدا (لە گەمیدا) ھەلبگرە و خاووخیزان (سوار
 بکە)، مەگەر ئەوانەیی لە بەرا قسە لە تیاچوونی ئەوان کرابیی (وہ کوو ژنەکەیی و کەنعانی
 کوپی) کەسانێ کە پروایان ھینا (سواری گەمیە کەیان بکە)، بیجگە لە ژمارەییە کە
 پروایان پێ نەھینابوو ﴿۴۰﴾ نوح وتی: بە ناوی خوا سواری گەمیە کە بن و لە کاتی رۆیشتن
 و لەنگەر گرتن و راوەستانیدا یادی خوا بکەن، چونکە بەراستی پەرورەینەرم ئیبور و دل لاوینە
 ﴿۴۱﴾ گەمیە کە ئەوانی بە ئیو پیل و شەپۆلی ھەر وہ کوو چیا دا ئەبرد، (لەم کاتەدا) نوح
 ھەرای لە کورە کەیی کرد، گازی و بانگی لێ کرد کە لە سووچیکی چەپەک دوور لە ریبازی
 گشتی بوو، ئەی کورم! وەرە لە گەل ئیمە سوار بە و لە گەل خوانەناسان مەبە ﴿۴۲﴾ وتی: ئەچمە
 سەر کێویک کە لە ئاو بردن بمپاریزی، وتی: ئەمڕۆ ھیچ پارێزەری لە بەرانبەر فەرمانی خوا دا
 نییە، مەگەر کەسێ کە خوا رۆحمی پێ بکە، لەو دەمەدا شەپۆلی (زەریا) کەوتە ئیوان ئەم
 دووانە (باوک و کور)، جا خرایە ئیو جەرگەیی خنکاوانی نوقم کراوان ﴿۴۳﴾ وترا: ئەی زەوی!
 ئاو کەت ھەلقورینە و ھەلمژە، ئەی ئاسمان! باران مەبارینە، ئاو کە دادەلیە ناو زەوی بە ناخی
 ئاخا رۆچوو و کار (ی تیاچوونی خوانەناسان بە سیلاو) تەواو کرا و (گەمیە کە) لەسەر
 (کێوی) جوودی لەنگەری گرت و راوەستا، وترا: دوور پێ ھۆزی ستەمکار (لە رەحمەتی من)،
 (ئارارات: ھەر اوراد: بەخشەندە، جودی - گودی، کوردی، کاردین، کینوئیکە لە کوردستانی باکووردی، لای
 موسل و ئامێد و جزیرەیی عەبدولعەزیز کوری عومەری بەردەقیتی کورد کە بە جزیرەیی کوری عومەر ناو داوە)
 ﴿۴۴﴾ نوح لە پەرورەینەری خۆی پاراوە، جا وتی: ئەی پەرورەینەری من! کورە کەم لە
 خاووخیزانێ منە و بە ئینت (لەبابەت رزگاری ئەوانەوہ) راستە، تۆ لە ھەموو فەرمانەرەوایان
 بە دەسەلات و دادگەرتی ﴿۴۵﴾

فەرمووى: ئەى نوح! ئەو (كەنعان) كەسى تۆ نىيە، ئەو كەردە ھەوى ناچاكە، جا كەوايە ئەو ھەوى كە نايزانى، لە منى مەخوازە، من نامۆژگاريت بۆ دەكەم كە لە نەزانان نەبى ﴿۴۶﴾ وتى: ئەى پەرورەينەرى من! پەنات بۆ دىنم لە ھەوى شتىكت لى بخوازم كە نايزانم، ئەگەر نە مەبە خشى و لىم نەبوورى لە زيان لىكەتووان دەبم ﴿۴۷﴾ (بە نوح) وترا: ئەى نوح! بە سەلامەتى و بەو پىستەو ھەوى كە داومانە بە تۆ و ھاوړپىگايانت دا بەزە و چىن و تىرە و بەرەكانى داويش تا ماو ھەك خۆشى و ژيانان ئەدەينى، لە پاشان ئازار لىكى دەرداويشان لە ئىمەو پەسە دەگا ﴿۴۸﴾ ئەمانە لە ھەوالگەلى بەرپىوار و ناديارن كە بۆ تۆمان نارد كە بەر لە مە نە تۆ و نە ھۆزەكەت ئەو ھەتان نەدەزانى، جا خۆ رابگرە و تابشت بىنە، سەرئەنجامى (چاك) بۆ خۆپارىزانە ﴿۴۹﴾ و (ئىمە) بۆلاى (ھۆزى) عادىش «ھوود» مان نارد، كە برايان بوو، (بەوانى) وت: ئەى ھۆزى من! خوا بپەرستن كە بىجگە لەو خوايى تر بۆ ئىو ھەوى، ئىو ھەوى تەنيا ھەر بوختان ھەلدەبەستن ﴿۵۰﴾ ئەى ھۆزى من! پاداشم بۆ ئەم كارە لە ئىو ھەوى، پاداشم لەسەر كەسەكە كە منى بەدى ھىناو، ئايا تىناگەن؟ ﴿۵۱﴾ ئەى ھۆزى من! لە پەرورەينەرتان داواى لىبوردن بكەن، لە پاشان بگەرپىنەو ھەوى بۆ لاى خوا، تا (بارانى) ئاسمان پەيتا پەيتا ببارىنى بە سەرتانا و قەو ھەت و ھىزىك بە سەر ھىزتاندا زياد بكا، ھەوى (لە ھەق) ھەرمە كىرپن تا تاوانبار بن ﴿۵۲﴾ وتيان: ئەى ھوود! تۆ بەلگە يەكەت بۆ ئىمە نەھىناو ھەوى ئەمە بەر قەسە تۆ دەس لە خوايانى خۆمان بەرنادەين، و ئىمە بىروات پىناھىينىن ﴿۵۳﴾

ئىمە بە تۆ بىجگە لە مە نالئىن: كە ھەندى لە خواكانمان زيانيان بە تۆ گەياندووھ (و دەستيان لى وەشاندووې و ئەقلان بردووې)، ھوود وتى: خوا بە شاھىد ئەگرم، ئىوھش شاھىد بن كە من لەوھى ئىوھ دەيكەنە ھاوبەش بۆ خوا بىزارم ﴿۵۴﴾ غەيرى خوا، جا ھەمووتان پىلانم بۆ بگىرن، لە پاشان مۆلە تىشم نەدەنى، (بەلام ھىچىشتان پى ناكړى) ﴿۵۵﴾ بەراستى پالم بە خواوھ داوھ كە پەرورەينەرى من و ئىوھى، ھىچ جوولندە و جفوكىك نىبە مەگەر ئەوھى كە خوا نىوچاوانى كړى داوھ، پەرورەينەرى من لەسەر راستەپىگايە ﴿۵۶﴾ جا ئەگەر پروو بسوورپىنن و نەيىنە رەدايى و رازى نەبن، جا بە ھەقىقەت ئەسپاردەى خۆم بە ئىوھ راگەياندووھ و پەرورەينەرم ھۆزى تر لە جياتى ئىوھ دائەنى و ئىوھ كەمترىن زيانىك بە خوا ناگەيىنن، پەرورەينەرم پارىزەرى ھەموو شتىكە ﴿۵۷﴾ كاتى فرمانى ئىمە گەيى، ھوود و ئەوانەى بروايان بە ھوود ھىنابوو، بە رەحمەتى خۆمان رزگارمان كردن، ئەوانم لە ئازارى سەخت رزگار كرد ﴿۵۸﴾ ئەمە ھۆزى عاد بوو كە لە نىشانەكانى پەرورەينەرى خۆيان حاشايان كرد و نافەرمانىيان لە پىغەمبەرانى خۆيان كرد، لە فرمانى ھەر ستمەكارىكى بەلەوھز و لاسار و گوئەنەبىس پەپرەوييان دەكرد ﴿۵۹﴾ لەم دنيايە و لە رۆژى بەرئىشدا لىعنەت (و بەدئىويان) بۆ ما، ئاگادار بن كە بەراستى ھۆزى عاد پەرورەينەريان ئىنكار كرد، يا خوا دوور بى عادى ھۆزى ھوود (لە رەحمەتى خوا) ﴿۶۰﴾ بۆ لای (ھۆزى) سەموود براى ئەوان، «سالح» مان نارد، وتى: ئەى ھۆزى من! خوا بپەرستن كە بىجگە لەو، بۆ ئىوھ خوايى تر نىبە، ئەوھ كە ئىوھى لە زەوى بەدى ھىنا و ئاوەدان كردنەوھى ئەويى لە ئىوھ وىستووھ، جا داواى لى خوشبوون لەو بگەن و لە پاشان بگەريىنەوھ بۆ لای ئەو (و تۆبە بگەن)، بەراستى پەرورەينەرم (لە بەندەكانى خۆى) نىزىكە (و بە خواستى ئەوان) وەلامدەرەوھىە ﴿۶۱﴾ وتيان: ئەى صالح! بەر لەمە تۆ ھۆى ھىواى ئىمە بووى! ئايا بە ئىمە لە پەرستنى ئەوھى كە باووباپىرئانمان دەيانپەرست رى نادەى و دەمانگىرپىتەوھ؟ بەراستى ئىمە لەوھى كە تۆ بانگمان دەكەى بۆ لای، دوودلئىن و لە شكداين ﴿۶۲﴾

وتی: ئەى ھۆزى من! ئايا ئەگەر بەلگەيەكى پرونم لە لايەن پەرورەئینەرەمەو بە ھەبى و
 ڕەحمەتى خوا بە ھاتبى (ئەتوانم لە ڕاگەياندننى فەرمانى ئەو مل بەدەم)، جا ئەگەر
 نافەرمانى خوا بەگەم، چ کەسێ ئەتوانى لە بەرانبەر خوادا ياریدەم بەدا؟ جا کەوايە (قسەى)
 ئیوہ شتیک بێجگە لە زیان بۆ من زیاد ناكا ﴿۶۳﴾ ئەى ھۆزى من! ئەمە وشتى خوايە کە بۆ
 ئیوہ نیشانەيەکە، جا لىبى بەگەرپین با لە ئەرزى خوادا بلەوہرپى و ئازارى مەدەن، جا (ئەگەر
 ئازارى بەدەن) بە زوويى جەزەبەي خوا ئەتانگرى ﴿۶۴﴾ جا ئەوانە وشتەرەکیان پەي کرد، جا
 ئەويش بەوانى وت: (مۆلەتتان تەواو بوو) سى رۆژ لە مالى خۆتان بيمیننەو و ڤاييۆيرن و
 (دواى ئەوہ ئازارى خوا دى)، ئەمە بەلینى خوايە و درۆ نییە ﴿۶۵﴾ جا کاتى فەرمانى ئیمە
 (بۆ سزادانى ئەم ھۆزە) ھات، سالى و کەسانى کە بڤاويان پى ھینابوو، بە بەزەي خۆمان (لەو
 ئازار) و ڤيساويى و سەرشوڤيەي ئەو رۆژەمان رزگار کردن، بە ڤراستى ھەر پەرورەئینەرت بەھين
 و خاوەن وزیہە ﴿۶۶﴾ ئەوانە کە ستەميان کردبوو شریخە و برووسکەي بەتەوژمى (ئاسمانى)
 کرتنى و لە مال و جيگای خۆياندا دەمەوڤوو کەوتن و مردن ﴿۶۷﴾ بە جۆريکى وا دەلپى لەوئ
 نەبوون، ئاگاڤار بن بە ڤراستى ھۆزى سەموود لە پەرورەئینەرى خۆيان حاشايان کرد، ياخوا ھۆزى
 سەموود (لە ڤەحمەتى خوا) دوور بن ﴿۶۸﴾ بە ھەقىقەت ڤەوانە کراوەکانى ئیمە بە
 مزگینیہوہ چوونە لای ئیبراھیم، وتیان: سەلام، (ئەويش) وتى: سەلام، جا زۆرى پى نەچوو کە
 کۆيلکيکى بڤاويان (بۆ ئەوان) ھینا ﴿۶۹﴾ جا کاتى کە ديتى دەسيان پى ناگا (دەسيان بۆ
 دريژ ناکن و لپى ناخۆن) کارەکەي ئەوانى ناھەز ھاتە بەرچاو و لپيان ترسا، (بەلام بە زوويى)
 پينان وت: مەترسە، بە ڤراستى بۆ لای ھۆزى لووت ڤەوانە کراوين ﴿۷۰﴾ (سارا) ى ژنى کە
 ڤاوەستابوو پیکەنى، جا مزگینيمان بە ئيسحاق (لەو) و دواى ئەويش بە يەعقوب (لە
 ئيسحاق) پىدا ﴿۷۱﴾

وتى: وهپرۆ، ئايا منالم ئه بئى كه چى پيرئونم و ئه مه ش ميئرده كه مه كه پيره، بهراستى ئه مه شتى عه جييه ﴿۷۲﴾ وتيان: له فەرمانى خوا سهرت سوور ده ميئى؟ ئه مه ره حمه تى خوا و بهر كاتى ئه وه ئه رزئى به سهر مالى ئيوه دا، بهراستى پياهه لگوتن ههر به خوا ئه كه وئى وه خوا ده وه شيتته وه و ههر خوا شياوى په سه ند و كه وره يى به ﴿۷۳﴾ جا كاتى كه ترس له سهر ئبراهيم لاجوو، مزگيئى پى درا، له بابته هؤزى لووتته وه له كه لمان كه وته شه ره قسه و سكاللا و پارانه وه و راز و نياز ﴿۷۴﴾ (چونكه) بهراستى ئبراهيم له سه رخۆ و دلنه رم و به ره و خوا بوو ﴿۷۵﴾ ئه ي ئبراهيم! واز له م كاره بيئنه، بهراستى فەرمانى په روه ريئنه رت كه ييوه، چونكه به لاي بئى كه رانه وه ده يانگريئ و بهر په رچى بوئ نييه ﴿۷۶﴾ كاتى ره وانه كراوه كانى ئيمه هاتنه لاي لووت، به هاتنيان دلته نگ و په ريئشان بوو، وتى: ئه مرۆ رۆژيئكى سه خته ﴿۷۷﴾ هؤزه كه ي به هه له داوان و به په له هاتنه لاي (لووت، له بهرا بئى ناموسى و كارى خرايبان ده كرد، وتى: ئه ي هؤزى من! ئه مانه كيئى منن، بوئ ئيوه پاكترن (بروا بيئنن و ماره يان بكهن و له كارى ناشياو خۆ پيارئزن)، له خوا بترسن و له بابته ميوانه كان ئابرووم مه بهن (و رپوزهر دم مه كهن)، ئايا له نيو ئيوه دا ميئىكى پيئگه يشتوو و تيئگه يشتوو نييه؟ ﴿۷۸﴾ وتيان: به هه قيقهت توؤ ده زانى ئيمه هيچ كار يئكمان به كچانى توؤ نييه، دياره چاك ده زانى كه چمان ده وى ﴿۷۹﴾ وتى: (په كوو) ئه كه ره له بهرانه ره ئيوه دا هيئزيئكم بوايه يا پشتيوانيئكى قه ويم بوايه (جا ده تانزانى چم لئى ده كردن) ﴿۸۰﴾ (جا ميوانه كان) وتيان: ئه ي لسوت! به هه قيقهت ره وانه كراوانسى په روه ريئنه رتين، ئه وان (خه لكى خوانه ناسى شار) هه ركيز ده سيان به توؤ ناكا، جا توؤ له به تل و به شيئك له م شه ودا له كه ل خاوو خيئزانت (له م شاره) برۆ، هيچ كه س بوؤ پشتته وه ئاور نه داته وه، مه كه ره ژنه كه ت، ئه و به و به لايه ي تووشى ئه وان بووه، تووش ده بيئى، وه ختى ئه وان ده م به يانه، ئايا ده م به يان نيئزيك نييه؟! ﴿۸۱﴾

جا کاتی که فرمانی نیمه هات ته و شوینه (شار و دئ) مان ژیرووو کرد و بارانی گزموله
 قور و کلمه تی وهک بهردی رهق بهسه رنهواندا رژاند ﴿۸۲﴾ (گلمهت گه لی که) لای
 پهروه رینه رت نیشاندار کرابوون، به لای وا له سته مکاران دوور نیسه ﴿۸۳﴾ بو (ته هلی)
 مه دیه ن، شوعه بی برای نهوانمان نارد، وتی: نهی هوزی من! خوا بپه رستن، بیجگه لهو
 خودایی تر بو ئیوه نیسه، (له فرۆشتندا) پیوانه و کیشانه کم و سووک مه که ن، من خیرخوازی
 ئیوه م، به راستی من له تازاری رۆژی هه موو لاکر بو سه ر ئیوه نه ترسم ﴿۸۴﴾ نهی هوزی من!
 پیوانه و کیشانه تان دادگه رانه بی و له شتومه کی خه لک کم مه که نه وه، له نه رزا خراپه
 مه که ن ﴿۸۵﴾ هه رچی خوا بۆی راکرتوون و بو تان بیلیته وه (له کرپن و فرۆشتندا) بو تان چاتره،
 نه گه ر برواتان هه بی، من پاریزه ری ئیوه نیم (و ناتوانم به زۆر برواتان پی بیتم) ﴿۸۶﴾ وتیان:
 نهی شوعه یب! ئایا نوێژه کانت فرمانت پی نه دا که نه وهی وا باوو بایپیرانمان ده یانپه رست، وازی
 لی بینین یا وهک خو مان ده مانه وی له دارایی و مالمان ده سکاری نه که یین، به راستی تو
 مرۆفییکی له سه ره خو و به سه لیه ی ﴿۸۷﴾ وتی: نهی هوزی من! هه ر ده می له پهروه رینه رمه وه
 به لگه یه کی ناشکرام هه بی و رسق و رۆزییه کی چاکی له لایه ن خو یه وه به من داب (ئایا
 نه توانم نافه رمان بم؟)، من نامه وی ئیوه له کرده وهی شتییک بگیرمه وه که خو م بیکه م،
 بیجگه له چاک کردن و سه روسامان دان به کاروباری ئیوه تا نه و شوینه ی بتوانم شتیکم ناوی و
 سه رکه وتنی منیش ته نیا به خوایه، پالم هه ر به و داوه و هه ر بو لای نه ویشه گه رانه وه م ﴿۸۸﴾

ئەھى ھۆزى من! دژايەتتى کردنتان لە گەلّ من نەبیتە ھۆى ئەوھى كە ئیوھیش بە چارەنوسى كە ھۆزى نوح یا ھۆزى ھوود یا ھۆزى سألح تووشى بوون، تووش بىن، ھۆزى لووتیش ئەوھندە لە ئیوھ دوور نىن ﴿۸۹﴾ لە پەرورینەرى خۆتان داواى لى خۆش بوون بکەن، لە پاشان بۆ لای ئەو بگەرینەو، پەرورینەرم دلّاوا و دۆستە (بۆ بەندەى خۆى) ﴿۹۰﴾ وتیان: ئەھى شوغەیب! زۆرى لەوھى دەیلّی ئیمە لىی حالّی نابىن و بەراستى تۆ لە نیو خۆماندا بى دەسلّات دەزانىن، ئەگەر لەبەر ھۆزى گچکەت نەبى بەردبارانمان دەکردى، تۆ لای ئیمە ریزیکت نیبە و دەروستی ئیمە نایەى ﴿۹۱﴾ وتى: ئەھى ھۆزى من! ئایا ھۆزى چکۆلەى من لای ئیوھ لە خوا گرینگترو نازیزترە و فەرمانى ئەوتان خستۆتە پشت گوئى؟ بەراستى پەرورینەرم بەوھى دەیکەن ئاگادارە و دەورەى داون ﴿۹۲﴾ ئەھى ھۆزى من! ھەر کارى لە دەستان دى بیکەن، بەراستى منیش کارى خۆم دەکەم! لەو بەولاوھ دەزانن ئازارى ئاپرووبەر تووشى كى دەبى و چ کەسى درۆزنە، ئیوھ چاوەروان بن، منیش لە گەلّ ئیوھدا چاوەروانم ﴿۹۳﴾ کاتى كە فەرمانى ئیمە گەبى، شوغەیب و ئەوانەى كە بروایان ھینا و لە گەلّ ئەو، بە بەزەبى و رەحمەتى خۆمان رزگارمان کردن، ئەوانەى كە ستەمیان کرد نەعەرەتە و شریخەى (ئاسمانى) گرتنى و واى تاساندن و گىژ و وپى کردن كە لە شوینەکانى خۆیاندا دەمەوروو کەوتن (و مردن) ﴿۹۴﴾ بە جۆریكى وا وەك ئەوھى لىی نیشتەجى نەبوون، ئاگادار بە خەلّكى مەدیەن (لە رەحمەتى خوا) دوورن، ھەرەکوو ھۆزى سەموود دوور بوون ﴿۹۵﴾ بە ھەقیقەت ئیمە مووسامان بە نیشانەکانى خۆمان و بەلگەى ئاشکراوھ نارد ﴿۹۶﴾ بۆ لای فیرعەون و دەوروبەرى لە مرۆقى دیوھخانى، جا ئەوانە لە فەرمانى فیرعەون پەیرەوییان دەکرد، كەچى فەرمانى فیرعەون ھۆى پینگەیشتن و رزگار بوون نەبوو ﴿۹۷﴾

ئەو لە رۆژى بەرئیدا لە پيش ھۆزە كەيەو دەبى، جا ئەوان (لەباتى ئاوى بەھەشت) ئەباتە ناو ئاگر، چەن خراپە ئاگر جىيى ئاو خواردەنەوئى مەرۆف بى (وئەرد: ئاويىك كە مەرۆف دەچىتە سەرى) ﴿۹۸﴾ ئەوانە لەم دنيا و لە رۆژى بەرئىشدا نەحلەنيان بە شوئىنەوئى، چ بەخشىئىكى كرئت و دزئو و ناشيرين و خراپيان پى دراوہ ﴿۹۹﴾ ئەمە لە ھەوالئە كانى شار و دئىن كە بۆ تۆى دەگىرئىنەوئە كە ھەندئى (ھيمان) لە سەر پىين (و ماون)، ھەندىكئىش دروئىنە كراون (و لە ناو چوون) ﴿۱۰۰﴾ ئىمە ستەممان لى نەكردن، بەئكوو خۆيان ستەميان لە خۆيان كرد، كاتى فەرمانى سزادانى خوا گەيى، خودايانى غەيرى خوا لەوانەى كە ھاواريان لى دەكردن، يارمەتى ئەوانيان نەدا (و لە ھىچ بار و بابەتئىكەوئە ئەوانى بى نىياز نەكرد)، غەيرى تياچوون شتىكى بۆ زياد نەكردن ﴿۱۰۱﴾ ئا بەم جوئرىيە سزادانى پەرورئىنەرت (خەلكى) شار و ئاوايىيە كانى گرت، كاتى كە ناحەق بوون، سزادانى ئەو فرە سەخت و دەردناكە ﴿۱۰۲﴾ بەراستى لەمەدا پەند و نىشانەيەكە؛ بۆ كەسانى كە لە ئازارى رۆژى بەرئى دەترسن، ئەمە رۆژئىكە خەلك لەودا كۆ دەكرئىنەوئە، ئەو رۆژئىكە بۆ ھەمووان ديار و بەرچاو ﴿۱۰۳﴾ ئىمە ئەو دوا ناخەين، مەگەر بۆ ماوئەيەكى ديارى كراو ﴿۱۰۴﴾ رۆژئى كە (قيامەت) دئى بەبى ئىزنى خوا ھىچ كەس قسە ناك، مەگەر بە ئىجازەى ئەو نەبى، جا تاقمى لەوانە بى بەخت و بەخت پەش و تاقمى بەختەوئەرن ﴿۱۰۵﴾ جا ئەوانەى بى بەخت بوون، بە ئاخ و ئوخ و بە ھەنىسكدان (نەزگەرەى بەدەم گريانەوئە) لە ئاگردان و ئەوانە لەوئىدا نالئەنال و ھاوارھاواريانە ﴿۱۰۶﴾ بۆ ھەميشەيش لەوئىدا ئەمئىنەوئە تا ئاسمان و زەوى ھەبن، مەگەر پەرورئىنەرت بىەوئى، بەراستى پەرورئىنەرت ھەرچى بىەوئى دەيكا ﴿۱۰۷﴾ ئەوانەى كە بەختەوئە بوون، بۆ ھەميشە لە بەھەشتدا دەمئىنەوئە؛ تا ئاسمان و زەوى ھەبن، مەگەر پەرورئىنەرت بىەوئى، بەخشىئىكە نابرى ﴿۱۰۸﴾

جا تو سه بارهت بهوهی که ئەوانه دهیپه رستن، دردۆنگ و به گومان مهبه، ئەمانه ههر ئەوانه دهیپه رستن که باووبایپیرانیان دهیانپه رست، ئیمه بی که م و کوپری بهشیان (له ئازار) ئەدهین ﴿۱۰۹﴾ کتیبی ئاسمانیمان به موسا دا، جا له دواییدا جیاوازی تی خرا و کیشهی لهسه ر ساز بوو، ئەگه ر گفتی بهریی خوا نه بوایه (له بابته تاقی کردنه وه و تهواو کردنی به لگه وه) کیشهیان ده پرایه وه، ئەوانه (هیمان) له دوود لیدان، دوود لئی تی که ل به گومان و به دینی ﴿۱۱۰﴾ پهروه رینه رت بی که م و کوپری قه ره سووی کرده وهی ههر به کیان ئەداته وه، خوا به وهی دهیکه ن به ناخی ئاگا و زانایه ﴿۱۱۱﴾ جا به و جوژهی فرمانت پی دراوه خو پراگه ر، هه روا که سانی که به ره وه خوا گه راونه ته وه و له که ل تۆن (با خو پراگرن) و مل بانه دن، ئەوهی دهیکه ن، خوا بینایه و دهیبینی (جا که وایه کرده و تهان ته نیا بو خوا بی) ﴿۱۱۲﴾ مه چن بو لای غه در که ران و رمووده و هوگریان مهب و پال مه ده ن به زالمانه وه، جا (ئه گه ر مه یلتان بو لای سته مکاران بی) ئاگر ئەتانگری (و به ئاگری ئەوانه وه ده سووتین)، بیجگه له خوا هیچ پشتیوانتان بو نییه و پاشان یارمه تیش نادرین ﴿۱۱۳﴾ نویت له ئالی و له ره خ و له دوو لای روژ و سه ره تا و چه ن به تللی شه و به جی بیسن، (چونکه) به راستی چاکه؛ خراپه ده شواته وه و (شوینه که یان لاده با)، ئەمه ئامۆژگاری و په ندیکه بو ئەوانه ی په ند وه رگرن ﴿۱۱۴﴾ تابشت بینه، خوا پاداشی کارچاکان زایه ناکا ﴿۱۱۵﴾ جا بوچ له سه ده کانی به ر له ئیوه، له زانایانی ئاوه دار که سانی نه بوون تا له م زه وییه دا به ر له خراپه بگرن مه گه ر که می له وانه که رزگارمان کردن، ئەوانه ی که سته میان کرد له خو شی و ناز و نیعمه ت په پیره وییان کرد و تاوانبار بوون (و له ناو چون) ﴿۱۱۶﴾ وا نه بوو که پهروه رینه رت شار و ئاوابی به کان به ناحقه ی له ناو ببا، خوا چ جار و هیچ وه ختی کاری ناحقه ی نه کردوه؛ له حالیکدا خه لکه که ی خه ریکی خو چاک کردن بووبن ﴿۱۱۷﴾

ئەگەر پەرورینەرت بیویستبا (بج جیاوازی) ھەموو خەلکی دەکردە پەیرەوی یەک دین و ئایین، بەلام ناتەبایی و جیاوازی لە نیو ناچی و ھەر دەمیینەوہ «۱۱۸» مەگەر ئەو کەسەی کە پەرورینەرت روحمیان پێ بکا و لەبەر ئەمەشە ئەوانە بەدی ھیناوە و بریار و فرمانی پەرورینەرت تەواو بوو ھەر دیتەجی و جەھەندەم لە (ملبادەران) جنۆکە و مرۆ بەتیکرا پەر و تەژی دەکەم «۱۱۹» لە ھەوایی پیغەمبەران ھەمووت بۆ دەگیرینەوہ، ئەوہی دل و دەروونت پێی ئارام بگری و لەم (بەسەرھاتەدا) دیارە: راستی و ئامۆژگاری بۆ برواداران و پەند و بیرەوہری تێدایە «۱۲۰» بەوانە کە بروا ناھینن، بلی: ھەرچیتان لە دەس دی ئەنجامی بدەن، ئیمەیش ئەنجامدەری «۱۲۱» چاوەروان بن، ئیمەیش چاوەروانین «۱۲۲» بۆ خواہیە (زانینی نادیار و) غەیبی ئاسمانەکان و زەوی (و راز و نھینییەکانیان)، ھەموو کاریک بۆ لای ئەو دەگەریتەوہ، جا ھەر خوا بپەرستە و پال بەو بدە، پەرورینەرت لەو کارانە دەیکەن بی ناگا و غافل نییە «۱۲۳»

سوورہی یوسف ۱۱۱ ئایەتە

سوورہی یوسف لە مەککە ھاتۆتە خوارەوہ و بە (بسم اللہ) وە ۱۱۱ ئایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دل لاوین.

ئەلف، لام، پا - ئەم بیتانە نیشانەکانی کتیبی ئاشکران «۱» بەراستی قورئانیکە بە عەرەبی ناردوو مانەتە خواری تا ئیوہ بیری لی بکەنەوہ و ئاوہزی خۆتان بخەنە کار «۲» ئیمە باشترین و شیرینترین چریکە و چیرۆک بۆ تۆ دەگیرینەوہ، لە رێگای ناردنی ئەم قورئانەوہ بۆ تۆ، ھەرچەند بەر لەمە لە بی ناگایان بووی «۳» (بیینەوہ بێر) وەختی یوسف بە باوکی وت: ئەی بابە! من لە خەوا دیتم یازدە ئەستیرە و تەبەقی رۆژ و مانگ بە سەرچەماندن سوژدەیان بۆ دەبردم! «۴»